

[Inger Gautier Schmit.]

hver Maaned har haft ca. 150 Henvendelser fra unge Kvinder, som ønsker at rejse til Udlandet, og som har bedt om Hjælp til at faa Plads. For unge Mænd er det jo vanskeligere at faa Plads i Udlandet, men det er et Lyspunkt, at det endnu for unge Kvinder er muligt at skaffe sig det fornødne til Livets Ophold ved Arbejde derude, ja, de er særdeles vel anskrevet i Udlandet. Der er ingen Tvivl om, at det medfører en god Udvikling for en ung Kvinde at tilbringe et Aars Tid eller to uden for Landets Grænser og lære de fremmede Sprog; man skulde derfor synes, der er al mulig Grund til ogsaa fra Statens Side at støtte dette Udvandringskontor. Jeg vil da henstille til den højtærede Socialminister — da man jo ikke, i hvert Tilfælde ikke i dette Aar, vil kunne vente Udvandringskontoret oprettet — paa ny at stille en Sum til Raadighed for det allerede eksisterende Emigrantarbejde. Jeg tror, jeg kan sige, at med Hensyn til Økonomi og med Hensyn til den Gavn, dette Arbejde gør over for de mange unge, som bliver hjulpet, idet de rejser ud, er disse faa Penge vel anvendt, og jeg tvivler i øvrigt meget paa, at det Kontor, som Lovforslaget her anviser nedsat, vil kunne udfylde de Opgaver fuldt ud, som herhjemme bliver taget op ved privat Initiativ. Det, som er Styrken og Kærnen i det allerede eksisterende Emigrantarbejde, er netop dette, at Kontoret kender og følger den enkelte, kender den enkelte unge Mands og unge Kvindes Hjem og paa et hvilket som helst Tidspunkt kan træde til med Raad og med Vejledning, og dette rent personlige Tillidsforhold kan meget vanskeligt overføres, synes jeg, paa et Statskontor, hvor det alligevel er efter noget mere officielle Linier, man arbejder. Jeg vil derfor meget varmt henstille til den højtærede Socialminister paa ny at stille Forslag om, at der stilles Penge til Raadighed for det omtalte Emigrantkontor, hvis Arbejde jeg tror har Ministerens Sympati, men som rimeligvis maa nedlægges, hvis den tidligere Bevilling ikke igen i Aar kan stilles til Raadighed.

Socialministeren (Steincke): Selv om man ikke ved at se ud over det høje Ting faar noget umiddelbart Indtryk af nogen udpræget Interesse for dette Forslag om Udvandring — det store Flertal af det høje Tings ærede Medlemmer er jo for længst udvandret — saa maa jeg til Gengæld indrømme, at de tilbageblevne, altsaa i det væsentlige de ærede Ordførere, har vist

Sagen stor Interesse, og jeg takker for denne Interesse.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, hævdede, at Vanskelighederne vilde blive store, og heri er jeg enig med det ærede Medlem; men som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne og af Resumeet af Udvalgets Betænkning, er det Hensigten i dette Tilfælde at gaa langsomt og grundigt til Værks, saaledes at det ikke ved en eventuel kolonivis Udvandring herfra skulde gaa, som det er gaaet ved Udvandring fra adskillige andre Lande, at man hurtigt har set vedkommende Koloni gaa i Stykker af Mangel paa Forberedelse, af Mangel paa økonomisk Basis. Naar den ærede Ordfører blandt de Vanskeligheder, som skulde overvindes, nævnte særlig Klimaet i Sydamerika, saa tror jeg, at den ærede Ordfører for Venstre har Ret i sin Betragtning, at der over meget store Strækninger i Sydamerika, i Højlandet navnlig, er et Klima, som er ganske særlig egnet netop for Nordboere; i hvert Fald gaar adskillige af de Udtalelser, der er fremsat baade i Udvalgets Betænkning og over for Socialministeriet, ud paa, at der findes saadanne ret betydelige Landstrækninger. Noget andet er saa, om de ligger saaledes, at der vil være de rigtige praktiske Muligheder med Hensyn til Transport, Vejforbindelse o. s. v., men det maa jo undersøges, naar vi kommer saa vidt. Jeg kan godt forstaa, at den ærede socialdemokratiske Ordfører kunde være betænkelig ved Landbrugskonkurrencen, som Forholdene er. Paa den anden Side vil det dog vist være urimeligt, om man af Hensyn dertil lod sig afskrække fra Undersøgelser i Lande som dem, der her er Tale om, og jeg tænker navnlig paa Sydamerika. Endelig spurgte den ærede Ordfører, hvorledes § 8, 3die Stykke, skal forstaaes. Det er mærkeligt, saa uheldig jeg er med § 8! Forleden var det ogsaa § 8, men da var der dog ingen, der turde driste sig til at paastaa, at man kunde anlægge fire forskellige Betragtninger over for denne § 8, da indskrænkede man sig dog til ganske simpelt at sige, at man kunde ikke forstaa den. Den ærede Ordfører i Dag, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, trænger betydeligt længere ind i Emnet, han kan finde fire Betydninger af § 8! Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er den sidste af de Betydninger, han lagde ind i Paragraffen, som er den rigtige, at det i Virkeligheden er Socialministeren, der skal bestemme, hvem der skal falde ind under